

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Solen er heed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Solen er heed", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 59. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid63629/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Fører Gud mig hjem, derhos
Ti'ender jeg af alt mit Gods,
Offrer Ham det Bedste.

No. 16.
Jakob og Rakel.

Egen Melodi af Johanne Fenger.

- 1 Solen er heed
I Østerled,
Og Sommeren varer saa længe,
Derfor om Land
Til Kildevand
Saa saare de Levende trænge,
Men i Hjertet, der har Livet sin Kilde!
- 2 Syrie-Land
Fra Kanaan
Gik Jakob hin unge at gæste,
Skulde og der
Af Slægten nær
En Mø sig til Venneviv fæste,
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!
- 3 Bethuels By,
Med Vennely,
Hos Broderen bold ad Rebekke:
Laban ved Navn,
Det var den Havn,
Hvor Jakob sin Stav vilde lægge.
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!
- 4 Hyrder i Mag,
En Solskinsdag,
Sig leired om Bethuels-Brønden,

Lukt med en Steen,
En vældig Een,
For Straalerne stærke fra Sonden.
Men i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

5 Jakob dem saae,
Hvor løit de laae,
Mens Solen var langt fra at dale,
Mild dog og spag
Han bød Goddag,
Saa kom han dem venlig i Tale.
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

6 Fremmed i Land,
Da spurgde han:
I Hyrder! hvor har I vel hjemme?
Svaret dernæst:
I *Haran*, Gæst!
Han monne med Glæde fornemme.
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

7 Maalet var der
For Jakobs Færd,
Nu under ham rysted hans Knæer,
Boer, sagde han,
Ei der en Mand,
Som kalder sig Laban Ebræer?
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

8 Svaret var »jo,«
Da Jakob lœ,
Og sagde: hvi græsser ei Hjorden?
Langt er til Kveld,
Det veed I vel,
Drøvtyggen er ei i sin Orden.
Men i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

9 Gæst! sagde de,
Kan ei du see,
At Stenen er os over Magten,
Alle paa Rad
Maa hjælpes ad,
I Dag som i Gaar, det er Agten,
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

10 Rosen i Vaar
Med *Labans* Faar!
Det lød nu med spottende Mine;
Tril nu paa stand
Du Steen fra Vand,
Og stød ikke Hænderne dine!
Men i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

11 Jakob blev heed,
Ja, han blev vred,
Det Gækkeri vilde han dæmpe,
Brat fik da Been
Den Kampesteen,
Han viiste dem, han var en Kæmpe.
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

12 Herlige Kaar
Fik *Labans* Faar,
Skøn *Rakel* ei væded en Finger,
Spanden som Fjer
Gik op og neer,
For Kæmpen den fløi som paa Vinger.
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

13 Pigelil fin
Er Syster min,
Saa mæled nu Jakob med Blide,
Dagen er skøn,

Rebekkes Søn
Nu fandt hvad han søgte saa vide.
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

14 Jakob ei løi,
Men Rakel fløi
Med Tidender sære tilbage,
Laban gik ud
Mod Kæmpen prud,
Indledte ham venlig og fage.
Men i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

15 Herlige Kaar
Fik Labans Faar,
Nu Jakob han var deres Hyrde,
Ærlig og tro,
Han gik for To,
Sin Slægt laae han ikke til Byrde.
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

16 Laban det saae
Og tænkte paa
Den Hyrde med Fordeel at fæste,
Sagde: min Søn!
Bestem din Løn!
Omsonst skal ei tjene min Næste.
Men i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

17 Hurtig udfoer
Det store Ord:
For Rakel din Datter hin væne,
Lilie skiær,
Som jeg har kiær,
Syv Aar vil jeg trolig dig tjene.
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

18 Laban slog til:
Om Gud saa vil,
Da er du fuldvel hendes Mage!
Jakob saa fro
Ham tjende tro,
De Aar han kun regned for Dage.
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

No. 17.

Jakobs Nattekamp.

Egen Melodi af L. M. Lindeman.

- 1 Som Ørnen sidder paa høien Hald,
Og fylder med Rov sin Rede,
Saa *Edom* throned paa Seiers-Bjerg,
Han var ikke god at bede.
- 2 Som Lammet hviler i Engens Skiød,
Hvor rislende Bækken rinder,
Saa hviled *Jakob* ved *Jakobs* Bredd,
Omblaanet af blye Kiærminder!
- 3 I tyve Aar var han udenlands,
Han længdes nu efter Hjemmet,
Og Hjemmet efter saa lang en Tid
Det er baade kjendt og fremmed.
- 4 Det Bud, han skikket til *Esau*,
Med Bøn om hans Gunst og Naade,
Igien var kommet med kort Beskeed,
Som var ham kun slet tilmaade.
- 5 »Din Broder sadled sin høie Hest,
Ham følger saa faver en Skare,